

Nà de bevrijding

In het bevrijde kamp Mauthausen bezocht Hannelore haar vriendin Reni Gutmann op het ziekbed die zwaar leed onder typhus. Ze kende haar nog uit het kamp Westerbork. Hannelore vertelt ook over haar eerste bezit, dat ze na de oorlog ontving en dat ze tot haar dood in 2015 zorgvuldig heeft bewaard.

Ik bezocht haar en zij gaf mij haar enige 'bezitting', een zelfgemaakte zeepdoos (zeep hebben wij natuurlijk nooit gehad) met haar initialen erop, die zij in de vliegtuigfabriek in Freiberg van het vliegtuigmateriaal zelf had gemaakt. Ik legde mijn zelfgemaakte klapmesje, mijn zelfgemaakte kammetje en mijn nagelvijl erin. Reni was zwak en moedeloos. Ik heb haar nog enige keren opgezocht en afscheid van haar genomen, toen wij uit Mauthausen weggingen. Ik heb haar nooit meer teruggezien of iets van haar gehoord. Ik neem aan dat ze daar is gestorven en begraven... Op de wegen van het Lager Mauthausen vond ik o.a. rubberen artsenjassen. Op de een of andere manier heb ik draad en naald kunnen bemachtigen. Ik naaide uit de mouw van een artsenjas een buidel, waarin ik de zeepdoos van Reni en de etensvoorraden, die wij kregen, zoals brood, kon opbergen. Ik was heel erg trots op mijn buidel.